

**המתנקש איים על אישכח דב איתן
ודדש כסך — אישהו שולח מיכתבי
איום בשמו של אדם שאינו נוגע לעניין**

מי מאיים על שפטל?

ישראל יחזקאלי לעשות את מה שעשה מתוך לחצים נפשיים כמי שעבר את השועה (פעוה במקור) וניצל כנס מוועות הנצים ועוזריהם.

אני וחברי באירגון, מקווים שזה יש מש כאות אזהרה ולקח לעתיד ותיקור תנו שתלמד מזה משהו ותפסיק מיד לטפל ברמיאניוק הרשע ובוה תשמור על כבודך, בריאותך, ועל עצמך ומיש פחתך.

דב איתן ז"ל הלך לעולמו, ואתה תלמד משהו מן המציאות ותחשב כי רגשות האחרים שעברו את שיבעת מרורי הגיהנום.

עדיין לא מאוחר — עדיין לא מאוחר.

בכבוד רב, ארנהיים ראובן, מזכיר האירגון הארצי למילחמה בנצים ועוד ריהם, רחוב בנגוריון, הוד השרון. **עד באן המיכתב.**

בספטמבר 1987, אחרי מיכתביהא יום הראשונים מארנהיים, התקשרתי איתו על-פי מיספר הטלפון שלו, שמי צאתי במדידת. הוא כבר ידע על העני יין, מכיוון שנחקר על-ידי המישטרה.

ארנהיים הכחיש או בתוקף כל קשר למיכתבים אלה וסיפר (העולם הזה 21.9.87) כי מישו מעליל עליו על-י ליה. הוא מסר למישטרה דגימות מכתבי ידו וחתימתו, סיפר שאין לו מכתבי כתיבה (כל מיכתביהאיום נכתבו באור תה מכונית-הכתיבה). הוא סיפר שהוא כן 56, לא היה באירופה בזמן השואה ואיש מכני-מישטרתו לא נספה בה. אין לו עבר פלילי. להיפך, מזה שנים הוא משמש בתפקיד מרכזי במועצה למני עת תאוונות-דרכים, ולעיתים מגיש תלונות נגד נהגים העוברים על החוק.

הוא העלה את האפשרות כי אחד מהאנשים שנגדם הגיש אי-פעם ר"ח-תנועה מתנכל לו וכותב את מיכתבי האיום בשמו.

ארנהיים נחקר או ביטודיות על-ידי המישטרה, ואף הציע ללכת למכונית-אמת ולעבור בדיקה. לפני חודש אמנם עבר בדיקה כזו ונמצא דובר אמת. ה-מישטרה השתכנעה כי לא הוא כותבי המיכתבים.

אלא שמאו הגיע המיכתב הנוסף, המדבר הפעם בשם אירגון ארצי למילחמה בנאצים ועוזריהם, והטוען כי יחזקאלי, שהתיז את החומצה בעינו של

יחזקאלי, חושב

מתנקש יחזקאלי
חצי משכרה הטיחיה

אני מקווה שאף אחד לא טוען שאני השלכתי את עורך-הדין דב איתן מהקומה ה-15! אמר לי ראובן ארנהיים בהומור, בשיחתנו הטלפונית השבוע. ארנהיים הוא האדם החתום על מיכתבי-איום רבים שקיבל עורך-הדין יורם שפטל, מאז תחילת מישפט-דמי אניוק.

השבוע, אחרי ההתנקשות בשפטל, הגיע מיכתב נוסף החתום על-ידי ארנהיים.

דו לשורנו:

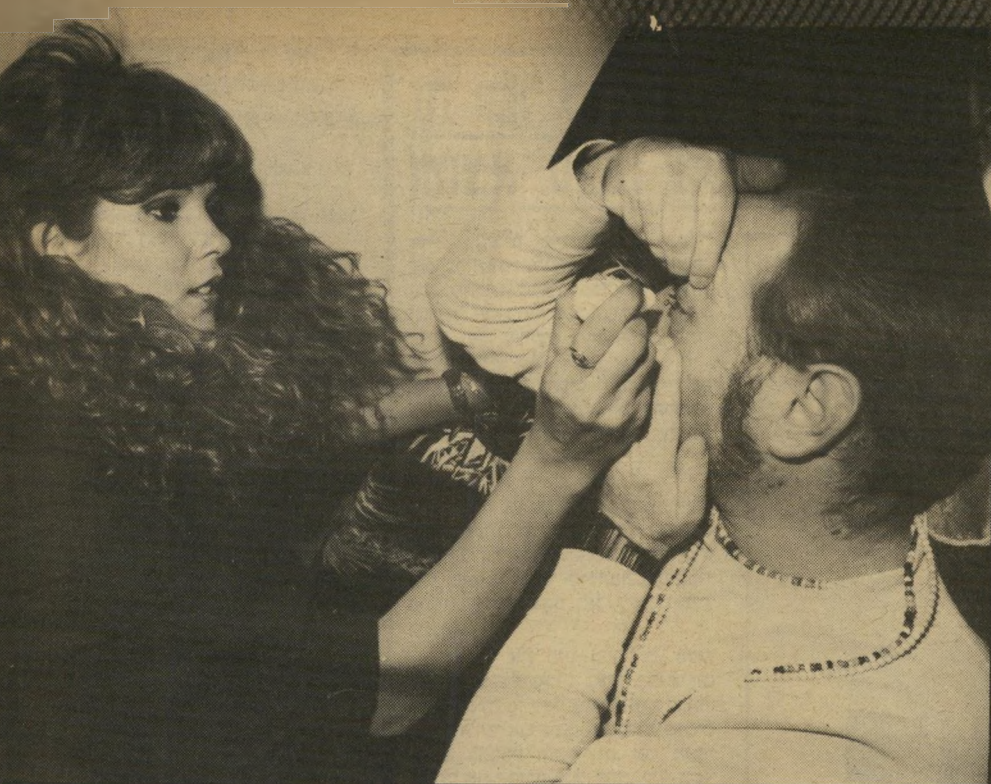
לכבוד עורך-דין יורם שפטל.

שלום לך ואיחוליה-החלמה מהירים, אילו היית שומע בעצותי ובעצות חברי האירגון שלנו, ומייחס חשיבות למיכתבי הרבים ששלחתי אליך וניסיתי לשכנע אותך שהדרך שבה אתה הולך היא מרגיזה ומקוממת, לא היית מתהלך היום עם תחבושות על עיניך השמאלית וגורם לחברנו הקשיש מר

שפטל: העין השנייה

כאשר שוחרר עורך-הדין יורם שפטל מבית-החולים, נאמר לו כי עלו לחזור מדי יום לירושלים, כדי לקבל טיפול בעינו המנועה. מאחר ששפטל מתגורר בתל-אביב ואינו יכול לנהוג במכונית המורשה המהודרת שלו כשעינו מנוסה בתחבושת, נאלץ לחפש לעצמו נהג.

מסתבר שהדבר לא היה קשה לעורך-הדין הנמרץ. הוא מצא נהגת ומטפלת יפהפיה, אסתר ישראל, שהוא מכנה אותה "העין השנייה שלי". אסתר נוהגת במכוניתו לירושלים, ומחכה לו עד שייסיים את הטיפול. היא גם מחליפה לו את התחבושות ומקלה על חייו. אפילו בעין אחת ניתן להבחין בקלות כי אסתר היא יפהפיה מהממת, בעלת תלתלים ארוכים וגיזרה חסובה. כך שאפילו ממצבו הנוכחי הצליח שפטל להוציא את המכסימום.

אסתר ישראל מטפלת בעינו של שפטל
העין השנייה שלי...

נהגת ישראל ונוסע
להוציא את המכסימום

כי אברהם ברמן, שביקר אצל אמו, הוא אותו אדם המאיים בטלפון על מישי פחת-איתן, רצה להתלונן במישטרה. הוא אמר לאיתן כי למרות שאינו פחדן, הרי כאשר האיומים מגיעים אל אמו הקשישה זה עבר את גבול הטעם הרע, והוא רוצה להתלונן. איתן שיכנע אותו כי תלונה כזו רק תעורר את המאיימים. גם שפטל וגם איתן הבינו לליכס של המאיימים, ניצוליה-השואה, ולא חשבו כי הם יוציאו את איומיהם לפי על. אולם בהלווייתו של איתן, כאשר הותזה החומצה בעינו של שפטל במט"ר רה ברורה לפגוע בו ואולי לגרום לו לעיוורון, השתנו פני הרבנים, וכולם, גם המישטרה, התחילו להתייחס לעניין ברצינות ובראגה.

יתכן שיחזקאלי יוכל לעזור למישי-טרה לגלות את זהותו האמיתית של כותב מיכתביהאיום, המתחזה כראובן ארנהיים. שאם לא כן, נראה כי המיש-טרה הגיעה למבוי סתום בחקירה.

אילנה אלון

את הפגישה בשבוע הבא. בינתיים הוגש כבר כתבי-אישום נגד יחזקאלי, והתובעת ביקשה את מעצרו עד תום ההליכים כדי שלא ימשיך להתנכל לשפטל. מסתבר כי יחזקאלי התקשר בעבר כמה פעמים עם מרים איתן, אשתו של עורך-הדין דב איתן, ודרש להיפגש איתה ועם בעלה. הוא ביקש שאיתן ושפטל יפסיקו לייצג את דמיאניוק, אבל גם העלה דרישה נוספת. הוא אמר שכדי לפצות אותו ואת חבריו על הסבל שעברו עקב המישפט, הוא דורש ששפטל ואיתן יעבירו לידיו את מחצית שכרה-הטירחה שקיבלו עבור המישפט.

יחזקאלי, שנהג להציג את עצמו בשם אברהם ברמן, הגיע — שבוע לפי ני ההתנקשות בשפטל — אל דירת אמו של עורך-הדין שפטל. הוא בא לשם בערבי-שבת, כאשר האם הדליקה נרות. גברת שפטל הבניסה אותו לביתה ושוחחה איתו. כאשר התברר לשפטל

שפטל, הוא אחד מחברי האירגון. בשיתח הטלפון, ביום ראשון השי' כוע, הכחיש ארנהיים שוב כל קשר לעניין והעלה שתי אפשרויות: כי שמו נבחר באקראי על-ידי המאיים, מתוך ספרי-הטלפון, למשל, או כי יש מי המת' נכל לו ורוצה לגררו לצרות. הוא אמר כי הוא מרחם על שפטל, שפול קורבן למיכתביהאיום. "שאלתי במישטרה אם אני יכול להתקשר אל שפטל ולהר' גיע אותו," אמר לי ארנהיים, "אבל ה' מישטרה אמרה שזה לא רצוי, מכיוון שזה עלול להתפרש כהרת-יער או משהו כזה. או אני לא יכול ליוזם את זה, אבל אם את מוכנה לומר לו שאני אשמח לראות אותו ולשתות איתו קפה בכל מקום שהוא יבחר, ונברר את העניין בינינו."

שפטל, ששוחרר השבוע מבית-החר' לים, אך הממשיך לנסוע לשם מדי יום לשם קבלת טיפולים בעינו, הסכים מייד להיפגש עם ארנהיים. אולם מכי' וזן שהוא עדיין תשוש, ביקש לערוך

אלי דסה, העולם הזה

אלי דסה, העולם הזה